

[Fiskeriministeren]

ning og accepteret dem. Hr. Uwe Jensen (Ribe a.) ved jo, at der er ændret kvoter i Kommissionens forslag, fordi Danmark ikke ville acceptere de af Kommissionen foreslåede fordelinger. Jeg kan bare nævne torsk som eksempel, men hr. Uwe Jensen (Ribe a.) ved, at det gælder stribevis af de kvoter, der var fremsat forslag om, og jeg skal da tilføje, at det er således, at før Kommissionen fremlagde sine forslag, havde der været lange forhandlinger med hvert enkelt medlemsland, hvor Kommissionen vurderede og forhandlede om de muligheder, der var.

Flere har spurgt, hvordan situationen ligger i øjeblikket, og herom kan jeg sige, at situationen er den, at der foregår løbende konsultationer mellem Kommissionen og de enkelte medlemslande med henblik på at søge forhandlingerne genoptaget. I disse forhandlinger indgår også forhandlinger om visse kvotajusteringer, der er nødvendige, efter at aftaler er forhandlet med tredjelande, men jeg skal skynde mig at tilføje, at vores situation i den sammenhæng ikke er, at vi har flere ressourcer til rådighed; tværtimod er det sådan, at vi på enkelte områder, først og fremmest på sejen, har en væsentlig mindre kvota end den, der indgik i Kommissionens oprindelige fordelingsforslag. Det er ting, der forhandles i forbindelse med forhandlingerne om, hvorledes fordelingen af fangstmulighederne i norsk farvand, i svensk zone i Østersøen osv. skal være, og der foregår altså løbende forhandlinger om disse ting.

Jeg tror ikke, der er store muligheder for at få en generel nyforhandling af kvoterne for Nordsøen for 1978. Det er jo et område, som vi efter meget møjsommelige forhandlinger nåede til enighed om mellem de 8 lande, mens Storbritannien har sagt nej, først og fremmest fordi de er uenige i en række af de foranstaltninger, som er indeholdt i Kommissionens forslag, og fordi de er uenige i kvoterne og stiller krav om væsentlig større kvoter ikke mindst på torsk og kuller.

Hr. Erlendsson gav udtryk for, at der var 8 lande, der havde ladet sig forblinde af havbiologernes argumentation om bevaringsforanstaltninger. Jeg er nødt til at sige: nej, der er sandelig 9 lande, der er enige om, at der skal ske en regulering af fiskeriet, således at vi også kan have et fiskeri i fremtiden. Ud over det, jeg nævnte med kvoterne, er et ho-

vedargument fra britisk side, at de restriktioner, som Kommissionen har stillet forslag om, ikke er tilstrækkelig vidtgående, og det er i høj grad også et krav om, at man laver yderligere begrænsninger vedrørende f. eks. sperlingfiskeriet, nemlig med udvidelse af en reserveret zone, en fredet zone.

Jeg skal ikke gøre flere bemærkninger til hr. Erlendsson og hr. Uwe Jensen (Ribe a.). Jeg synes i øvrigt, at deres indlæg talte for sig selv. De talte i høj grad om en manglende kontakt med de praktiske muligheder for at sikre opretholdelsen af et stort dansk fiskerierhverv.

Så vil jeg gerne til hr. Kofoed sige, at vi har nu gjort et stykke oplysningsarbejde omkring dansk industrifiskeri, men jeg er meget enig med hr. Kofoed i, at dette arbejde skal gøres endnu mere intensivt, fordi der er to problemer at slås med. Der er dels en politisk modvilje, dels en manglende viden. I hvert fald det sidste har vi mulighed for at råde bod på, og det har vi også forsøgt på. Om kort tid modtager vi således en stor delegation fra Storbritannien omfattende alle dele af britiske fiskerierorganisationer og -myndigheder, og formålet hermed er at give dem et direkte indblik i og billede af, hvad det er, der foregår. Jeg kan også sige, at vi har styrket den stab, der beskæftiger sig med Nordsømodellen, med henblik på at få dette arbejde gjort færdigt, således at vi kan få det til at tælle med større styrke i de internationale forhandlinger.

Til hr. Kofoeds sidste bemærkninger om fiskerikommissionen skal jeg kun sige, at det er rigtigt, at den blev nedsat i 1975. Det er lige så rigtigt, at det var ønskeligt, om denne kommission havde kunnet gøre arbejdet færdigt tidligere, men jeg tror, alle var enige om, at man skulle have et bedre billede af, hvordan EFs fiskeripolitik kom til at se ud, før man gjorde dette arbejde færdigt. Jeg må da også tilføje, at man meget let kunne have gjort et arbejde, som havde vist sig at være meget lidt værdifuldt på det tidspunkt, da vi havde konturerne af en EF-fiskeripolitik. Det mener jeg vi har nu. Jeg ved vel, at vi har nogle løse ender tilbage, men jeg synes alligevel, vi har så mange indikationer af indholdet i en EF-fiskeripolitik, at vi kan gøre arbejdet færdigt. Derfor har jeg også for nogen tid siden bedt om at få dette arbejde intensiveret, og jeg har, som man har set, givet